Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gegužės 30 d.*

„Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Pagalba vaisių ir daržovių sektoriui — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginis poveikis — Priimtinumas — Perdirbti vaisiai ir daržovės — Veiklos fondai ir veiklos programos — Veiklos, kuri „nėra tikroji perdirbimo veikla“, finansavimas“

Sujungtose bylose T-454/10 ir T-482/11

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), įsteigta Neapolyje (Italija), iš pradžių atstovaujama advokatų J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ir S. Carvalho de Sousa, vėliau – S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ir R. Oliveira,

ieškovė byloje T-454/10,

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), įsteigta Madride (Ispanija), ir šešiolika kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, iš pradžių atstovaujamos advokatų J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ir S. Carvalho de Sousa, vėliau – S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ir R. Oliveira,

ieškovės byloje T-482/11,

palaikomos

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), įsteigtos Milane (Italija), ir dešimt kitų įstojusių į bylą šalių, kurių pavadinimai nurodyti II priede, iš pradžių atstovaujamų advokatų J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ir S. Carvalho de Sousa, vėliau – S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ir R. Oliveira,

įstojusių į bylą T-454/10 šalių,

prieš

Europos Komisiją, byloje T-454/10 iš pradžių atstovaujamą B. Schima ir M. Vollkommer, vėliau – B. Schima ir N. Donnelly, o byloje T-482/11 atstovaujamą K. Banks ir M. Schima,

atsakovę,

palaikomą

* Proceso kalba: anglų.

Confederazione Cooperative Italiane, įsteigtos Romoje (Italija), ir aštuonių kitų įstojusių į bylą šalių, kurių pavadinimai nurodyti III priede, atstovaujamos advokatų M. Merola, C. Santacroce ir L. Cappelletti,

įstojusių į bylą šalių,

dėl, byloje T-454/10, prašymo panaikinti 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1580/2007, nustatančio Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles (OL L 350, p. 1), iš dalies pakeisto 2010 m. liepos 30 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 687/2010 (OL L 199, p. 12), 52 straipsnio 2a dalį ir VIII priedą ir, byloje T-482/11, prašymo panaikinti 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL 157, p. 1), 50 straipsnio 3 dalį ir 60 straipsnio 7 dalį,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir J. Schwarcz,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. lapkričio 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (OL L 299, p. 1; toliau – Bendrasis bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas), taikomas, remiantis jo 1 straipsnio 1 dalies i ir j punktais, vaisių ir daržovių ir perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriams.

2 2008 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 361/2008, iš dalies keičiančiu Bendrąjį bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą (OL L 121, p. 1), į pastarąjį, be kita ko, buvo inkorporuotos tam tikros 2007 m. rugsėjo 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1182/2007, nustatančio konkrečias taisykles vaisių ir daržovių sektoriui, iš dalies keičiančio direktyvas 2001/112/EB bei 2001/113/EB ir reglamentus (EEB) Nr. 827/68, (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96, (EB) Nr. 2826/2000, (EB) Nr. 1782/2003 bei (EB) Nr. 318/2006 ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 2202/96 (OL L 273, p. 1; žr. Reglamento Nr. 361/2008 8 konstatuojamąją dalį), nuostatos.

3 Reglamento Nr. 1182/2007 6 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad „šis reglamentas turėtų būti taikomas produktams, kuriems yra taikomas vaisių ir daržovių bei perdirbtų vaisių ir daržovių rinkų bendras rinkos organizavimas“, tačiau patikslinama, kad „tačiau nuostatos dėl gamintojų organizacijų ir tarpšakinių organizacijų bei susitarimų yra taikomos tik produktams, kuriems taikomas bendras vaisių ir daržovių rinkos organizavimas, ir šis atskyrimas turėtų būti išlaikytas“.

4 Reglamento Nr. 361/2008 1 straipsnio 22 punktu į Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento II dalies I antraštinės dalies IV skyrių buvo įterptas IVa skirsnis. Pagal šio naujo skirsnio 103b, 103c ir 103d straipsnius gamintojų organizacijos vaisių ir daržovių sektoriuje gali įsteigti veiklos fondą, skirtą finansuoti veiklos programas, kuriomis siekiama tam tikrų tikslų. Šis fondas finansuojamas narių įnašais ir Bendrijos finansine pagalba.

5 Pagal Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnio 2 dalį Bendrijos finansinė pagalba negali viršyti 4,1 % kiekvienos gamintojų organizacijos rinkoje parduodamos produkcijos vertės, tačiau ta procentinė dalis gali būti padidinta iki 4,6 %, jei suma, viršijanti 4,1 % parduodamos produkcijos vertės, naudojama tik krizių prevencijos ir valdymo priemonėms.

6 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1580/2007, nustatančio Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles (OL L 350, p. 1), 52 straipsnio 1 ir 6 dalyse numatyta:„Skaičiavimo pagrindas

1. Šiame skyriuje gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos vertė apskaičiuojama pagal gamintojų organizacijos narių produkciją, kurią gaminti atitinkama gamintojų organizacija yra pripažinta.

<...>

6. Sąskaita faktūra už parduodamą produkciją išrašoma „paėmimo iš gamintojų organizacijos“ etape:

a) atitinkamais atvejais – kaip supakuotam ir paruoštam produktui ar produktui po pirmojo perdirbimo etapo;

b) neįskaičiuojant PVM ir

c) neįskaičiuojant vidaus transporto išlaidų <...>“

7 2010 m. liepos 30 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 687/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 1580/2007 (OL L 199, p. 12), 4 konstatuojamoje dalyje numatyta:

„Paaiškėjo, kad apskaičiuoti perdirbti skirtų vaisių ir daržovių vertę sudėtinga. Kontrolės tikslais ir siekiant supaprastinimo tikslinga nustatyti perdirbti skirtų vaisių ir daržovių vertei apskaičiuoti naudojamą vienodą dydį, kurį nustatant atsižvelgiama į pagrindinio produkto, t. y. perdirbti skirtų vaisų ir daržovių, vertę ir į veiklą, kuri nėra tikroji perdirbimo veikla. Kadangi įvairiose produktų grupėse vaisių ir daržovių, reikalingų perdirbtiems vaisiams ir daržovėms gaminti, kiekis labai skiriasi, į tuos skirtumus turėtų būti atsižvelgiama nustatant taikytinus vienodus dydžius.“

8 Reglamento Nr. 687/2010 1 straipsnio 1 punktu buvo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 1580/2007 21 straipsnio 1 dalies i punktas sąvoką „paruošimas“ apibrėžiant kaip „tokie vaisių ir daržovių paruošimo veiksmai kaip valymas, pjaustymas, lupimas, tvarkymas ir džiovinimas, jų neperdirbant“.

9 Reglamento Nr. 687/2010 1 straipsnio 2 punktu į Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnį buvo įterpta 2a dalis, kurioje skelbiama:

„Į parduodamos produkcijos vertę neįeina perdirbtų vaisių ir daržovių arba kokio nors kito produkto, kuris nėra vaisių ir daržovių sektoriaus produktas, vertė.

Tačiau parduodamos perdirbti skirtos vaisių ir daržovių produkcijos, kurią šio straipsnio 7 dalyje nurodyta gamintojų organizacija arba gamintojų organizacijų arba jų narių, kurie yra gamintojai, gamintojų kooperatyvai arba dukterinės įmonės, asociacija pati arba pagal užsakomųjų paslaugų

sutartis perdirbo į vieną iš [Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] I priedo X dalyje išvardytų perdirbtų vaisių ir daržovių produktų arba į kitą šiame straipsnyje nurodytą ir šio reglamento VIa priede aprašytą žemės ūkio produktą, vertė apskaičiuojama nustatant vienodą procentinį dydį, taikomą sąskaitoje faktūroje nurodytai tų perdirbtų produktų vertei.

Tas procentinis dydis yra:

a) 53 % – vaisių sultims;

b) 73 % – koncentruotoms sultims;

c) 77 % – pomidorų koncentratui;

d) 62 % – sušaldytiems vaisiams ir daržovėms;

e) 48 % – konservuotiems vaisiams ir daržovėms;

f) 70 % – konservuotiems *Agaricus* genties pievagrybiams;

g) 81 % – laikinai sūrymu konservuotiems vaisiams;

h) 81 % – džiovintiems vaisiams;

i) 27 % – kitiems perdirbtiems vaisiams ir daržovėms;

j) 12 % – perdirbtoms aromatinėms žolėms;

k) 41 % – paprikos milteliams.“

10 Reglamento Nr. 687/2010 1 straipsnio 2 punktu Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 6 dalis buvo pakeista taip:

„6. Sąskaita faktūra už parduodamą vaisių ir daržovių produkciją išrašoma „paėmimo iš gamintojų organizacijos“ etape, atitinkamais atvejais – kaip už paruoštą ir supakuotą [Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] I priedo IX dalyje nurodytą produktą, neįskaičiuojant:

a) PVM;

b) vidaus transporto išlaidų, jei atstumas tarp gamintojų organizacijos centralizuotų rinkimo ar pakavimo vietų ir jos paskirstymo vietų yra didelis.

Kad būtų įgyvendintas pirmos dalies b punktas, valstybės narės numato sumas, kuriomis mažinama sąskaitoje faktūroje nurodyta produktų, už kuriuos sąskaitos faktūros pateiktos skirtinguose pristatymo ar pervežimo etapuose, vertė.“

11 Reglamento Nr. 1580/2007 61 straipsnio 4 dalyje, kuri nebuvo iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 687/2010, patikslinama, kad „veiklos programose neturi būti VIII priedo sąraše nurodytų veiksmų ar išlaidų“.

12 Reglamentas Nr. 1580/2007 buvo panaikintas 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL L 157, p. 1), 149 straipsniu; pastaruoju reglamentu buvo įtrauktos taikymo taisyklės, apimančios šiuos sektorius.

13 Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 35 konstatuojamoje dalyje numatyta:

„Siekiant palengvinti naudojimąsi veiklos programų paramos schema, reikėtų aiškiai apibrėžti gamintojų organizacijų parduodamą produkciją, taip pat nustatyti, į kuriuos produktus galima atsižvelgti, ir prekybos etapą, kuriame reikėtų apskaičiuoti produkcijos vertę. Kontrolės tikslais ir siekiant supaprastinimo, apskaičiuojant perdirbti skirtų vaisių ir daržovių vertę tikslinga naudoti fiksuotą dydį, kurį nustatant atsižvelgiama į pagrindinio produkto, t. y. perdirbti skirtų vaisių ir daržovių, vertę ir į veiklą, kuri nėra tikroji perdirbimo veikla. Kadangi įvairiose produktų grupėse vaisių ir daržovių, reikalingų perdirbtiems vaisiams ir daržovėms gaminti, kiekis labai skiriasi, į tuos skirtumus turėtų būti atsižvelgiama nustatant taikytinus fiksuotus dydžius <...>."

14 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1580/2007 21 straipsnio 1 dalies i punktas (žr. šio sprendimo 8 punktą) tapo Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 19 straipsnio 1 dalies j punktu, o Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalis tapo Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalimi, o Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 7 dalis atkartoja Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 6 dalies esmę (žr. šio sprendimo 9 ir 10 punktus).

15 Be to, pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalį „su vaisių ir daržovių perdirbimu į perdirbtus vaisius ir daržoves susijusios investicijos ir veiksmai gali atitikti paramos skyrimo reikalavimus, jei tokiomis investicijomis ir veiksmais siekiama [Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] 103c straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų, įskaitant to reglamento 122 straipsnio pirmos dalies c punkte nurodytus tikslus, ir jei tos investicijos ir veiksmai yra nustatyti [Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] 103f straipsnio 2 dalyje nurodytoje nacionalinėje strategijoje".

Procesas ir šalių reikalavimai

16 Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugsėjo 30 d., *Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav)* pareiškė ieškinį byloje T-454/10. Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. rugsėjo 5 d., *Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon)* ir šešiolika kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, pareiškė ieškinį byloje T-482/11.

17 Penkiais pareiškimais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. sausio 13 ir 17 d., *Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA)* ir II priede nurodytos įmonės paprašė leisti įstoti į bylą T-454/10 palaikyti *Anicav* reikalavimus.

18 Keturiais pareiškimais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. sausio 24 d., *Confederazione Cooperative Italiane* ir III priede nurodytos įmonės paprašė leisti įstoti į bylą T-454/10 palaikyti Europos Komisijos reikalavimus.

19 Dviem pareiškimais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. gruodžio 19 d., *Confederazione Cooperative Italiane* ir III priede nurodytos įmonės paprašė leisti įstoti į bylą T-482/11 palaikyti Komisijos reikalavimus.

20 Dvejomis 2011 m. spalio 5 d. ir 2012 m. kovo 6 d. nutartimis Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus leisti įstoti į bylą. Į bylą įstojusios šalys pateikė savo paaiškinimus ir kitos šalys per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų.

21 2012 m. spalio 22 d. Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-454/10 ir T-482/11 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis bei priimtas sprendimas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 50 straipsnį.

22 Byloje T-454/10 *Anicav* Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Reglamento Nr. 1580/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 687/2010, 52 straipsnį ir VIII priedą;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Byloje T-482/11 *Agrucon* ir šešiolika kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalį ir 60 straipsnio 7 dalį;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Bylose T-454/10 ir T-482/11 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepriimtinus ir, bet kuriuo atveju, kaip nepagrįstus;

— priteisti iš *Anicav*, *Agrucon* ir šešiolikos kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, bylinėjimosi išlaidas.

25 Į bylą T-454/10 įstojusios šalys, palaikančios *Anicav* reikalavimus, Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamas nuostatas;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Į bylas T-454/10 ir T-482/11 įstojusios šalys, palaikančios Komisijos reikalavimus, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepriimtinus ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstus;

— priteisti iš *Anicav*, *Agrucon* ir šešiolika kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Ieškovės nurodo tris ieškinio pagrindus, tvirtindamos, kad nuostatos, kurias prašoma panaikinti, pažeidžia, pirma, Bendrąjį bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą, antra, nediskriminavimo principą ir, trečia, proporcingumo principą.

28 Komisija visų pirma ginčija ieškinių priimtinumą, o paskui pagrįstumą.

Dėl priimtinumo

Dėl ieškinio byloje T-454/10 priimtinumo tiek, kiek jis susijęs su Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedu

29 Reikia pažymėti, kad pagal SESV 263 straipsnio šeštąją pastraipą ieškinys dėl panaikinimo turi būti pateikiamas per du mėnesius nuo akto paskelbimo arba nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo. Iš pačios šios nuostatos, kaip ir iš jos tikslo užtikrinti teisinį saugumą, matyti, kad aktas, dėl kurio nebuvo pareikštas ieškinys per šį terminą,

tampa galutinis. Šis galutinis pobūdis susijęs ne tik su pačiu aktu, bet taip pat su visais kitais vėlesniais aktais, kurie yra tik jį patvirtinantys aktai. Tokia išvada, kurią pateisina teisinio stabilumo poreikis, galioja tiek individualiems aktams, tiek norminiams aktams, kaip antai reglamentui. Tačiau pakeitus reglamento nuostatą, galima vėl pareikšti ieškinį ne tik dėl šios vienintelės nuostatos, bet ir dėl visų nuostatų, kurios, nors ir nebuvo pakeistos, kartu su šia nuostata sudaro visumą (2007 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-299/05, Rink. p. I-8695, 28–30 punktai).

30 Komisija mano, kad Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedas, kuris nebuvo pakeistas Reglamentu Nr. 687/2010, nesudaro visumos su Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsniu, kuris buvo panaikintas pastaruoju reglamentu.

31 Šioje byloje, remiantis Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsniu (žr. šio sprendimo 5 punktą), Bendrijos finansinė pagalba negali viršyti 4,1 % kiekvienos gamintojų organizacijos rinkoje parduodamos produkcijos vertės, tačiau ta procentinė dalis gali būti padidinta iki 4,6 % parduodamos produkcijos vertės, jei skirtumas skirtas tik krizių prevencijos ir valdymo priemonėms.

32 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 687/2010 4 konstatuojamosios dalies (žr. šio sprendimo 7 punktą), Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalyje nustatyti fiksuoti dydžiai, kuriais remiantis nustatoma perdirbti skirtų vaisių ir daržovių vertė, parodo pagrindinio produkto vertę ir „veiklą, kuri nėra tikroji perdirbimo veikla“. Šią aplinkybę patvirtina minėtos nuostatos antra pastraipa, kurioje įtvirtinta taisyklės, numatytos pirmoje pastraipoje, išimtis, pagal kurią parduodamos produkcijos vertė neapima perdirbtų vaisių ir daržovių vertės.

33 Be to, pagal Reglamento Nr. 1580/2007 61 straipsnio 4 dalį, veiklos programose neturi būti to paties reglamento VIII priedo sąraše nurodytų veiksmų ar išlaidų. Reikia konstatuoti, kad šis sąrašas sudarytas remiantis nuostata, nustatančia Bendrijos pagalbos vykdant veiklos programas apskaičiavimo tvarką. Todėl iš to išplaukia, priešingai nei tvirtina Komisija, kad Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedas sudaro visumą su to paties reglamento 52 straipsniu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 29 punkte primintą teismų praktiką.

34 Vis dėlto, kaip matyti iš ieškinio 104 ir 105 punktų kartu su jo pirmuoju reikalavimu, *Anicav* prašo panaikinti Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedą tiek, kiek jame neatsižvelgiama į perdirbimo išlaidas, kaip į išlaidas, kurioms netaikomas finansavimas vykdant veiklos programas.

35 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad finansuotinas išlaidas, susijusias su „veikla, kuri nėra tikroji perdirbimo veikla“, lemia fiksuoti dydžiai, nurodyti Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalyje, o ne šio reglamento VIII priede. Be to, dėl galimo Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies panaikinimo remiantis ieškovės nurodytais motyvais Komisijai atsiras pareiga imtis visų būtinų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrojo Teismo sprendimas remiantis SESV 266 straipsniu, įskaitant ir dėl galimo šio reglamento VIII priedo pakeitimo. Todėl visa turinio, kurį turi turėti Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedas, analizė siekiant, kad jis atitiktų Bendrąjį bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą, priskirtina įgyvendinimo priemonėms, kurių Komisija privalės imtis to paties reglamento 52 straipsnio 2a dalies panaikinimo atveju. Prašymo panaikinti Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedą tiek, kiek juo aiškiai neatmetamos perdirbimo išlaidos, tikslas iš tikrųjų tas pats, kaip ir prašymo panaikinti šio reglamento 52 straipsnio 2a dalį, todėl Bendrajam Teismui nereikia jo nagrinėti tuo atveju, jei jis nuspręstų panaikinti pastarąją nuostatą.

Dėl ieškovių teisės pareikšti ieškinį

36 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 263 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatyta sąlyga, kad sprendimas, dėl kurio pareiškiamas ieškinys, turi būti tiesiogiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu, įvykdoma tik tuomet, kai ginčijama Europos Sąjungos priemonė tiesiogiai veikia asmens teisinę padėtį ir nepalieka jokios diskrecijos adresatui, atsakingam už jos įgyvendinimą, esantį vien automatinio pobūdžio ir kylantį tik iš Sąjungos teisės normų, netaikant kitų tarpinių nuostatų (žr. 2008 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Infront WM*, C-125/06 P, Rink. p. I-1451, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

37 Abejose bylose Komisija tvirtina, kad principas, pagal kurį gamintojų organizacijos gali gauti Bendrijos pagalbą vykdant veiklos programas, nors perdirbėjai tokios teisės neturi, išplaukia ne iš Reglamento Nr. 1580/2007 ir ne iš Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011, bet iš Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento. Vadinasi, Reglamentu Nr. 1580/2007 ir Įgyvendinimo reglamentu Nr. 543/2001 tik įgyvendinamas šis principas, todėl ieškovės tiesiogiai nesusijusios su Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalimi ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalimi ar 60 straipsnio 7 dalimi (toliau – ginčijamos nuostatos).

38 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš byloje T-454/10 pareikšto ieškinio 91, 92, 97, 103, 104 bei 111 punktų ir iš dubliko 27 ir 30 punktų ir iš byloje T-482/11 pareikšto ieškinio 92, 97, 100, 110, 117 ir 119 punktų, ieškovės neginčija bendro gamintojų organizacijų bei perdirbėjų atskyrimo ir nereikalauja, kad perdirbėjams, kurie nepriklauso gamintojų organizacijai, būtų pripažinta teisė į kokią nors pagalbą. Ieškovės tvirtina, kad ginčijamos nuostatos yra neteisėtos tiek, kiek jos numato pagalbos, apimančios perdirbimo veiklą, kurią atlieka ir gamintojų organizacijai nepriklausantys perdirbėjai, ir investicijas bei veiksmus, susijusius su vaisių ir daržovių perdirbimu, suteikimą gamintojų organizacijoms. Kaip tam pritaria ir Komisija, ginčijamomis nuostatomis iš tiesų buvo įtvirtinta sistema, pagal kurią gamintojų organizacijos turi teisę gauti pagalbą, apimančią perdirbimo veiklą, kurią vykdo ir gamintojų organizacijai nepriklausantys perdirbėjai, net jei ši veikla buvo vadinama „ne tikrąja“ perdirbimo veikla.

39 Be to, neginčijama, kad nei Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalis, nei Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalis nepalieka diskrecijos valstybėms narėms kalbant apie fiksuotų dydžių taikymą siekiant apskaičiuoti prekiaujamos produkcijos vertę. Tokia išvada darytina ir iš Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalies, kurioje numatyta, kad susijusios investicijos ir veiksmai gali atitikti paramos skyrimo reikalavimus, jei jais siekiama Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103c straipsnio 1 dalyje ir 122 straipsnio pirmos pastraipos c punkte nurodytų tikslų, ir jei jie yra nustatyti šio reglamento 103f straipsnio 2 dalyje nurodytoje nacionalinėje strategijoje.

40 Dėl Komisijos argumento, kad ieškovėms ir jų nariams nepalanki padėtis konkurencijos požiūriu, išplaukianti iš ginčijamų nuostatų, yra faktinė netiesioginė pasekmė, reikia pažymėti, kad poveikis ieškovių ir jų narių konkurencinei padėčiai tiesiogiai išplaukia iš konkrečių fiksuotų dydžių, nustatytų Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalyje bei Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalyje ir dėl Sąjungos finansavimo galimybės investicijoms ir veiksmams, susijusiems su perdirbimu, remiantis pastarojo reglamento 60 straipsnio 7 dalimi, jei jie tiesiogiai susiję su ginčijamomis nuostatomis (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Métropole télévision ir kt. prieš Komisiją*, T-528/93, T-542/93, T-543/93 ir T-546/93, Rink. p. II-649, 64 punktą).

41 Be to, Komisijos pateikiamas tiesioginės sąveikos aiškinimas trukdytų kiekvienam asmeniui prašyti panaikinti aktą, kurio tikslas pervesti pagalbą jo konkurentams, nes atitinkama nepalanki padėtis būtų tik netiesioginė faktinė pasekmė. Nors, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pripažįstama, kad pagalbą gavusio subjekto konkurentas tiesiogiai susijęs su Komisijos sprendimu, leidžiančiu valstybei narei pervesti ją, jei tos valstybės valia tai padaryti nekelia jokių abejonių (šiuo klausimu žr. 1995 m.

balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *AAC ir kt. prieš Komisiją*, T-442/93, Rink. p. II-1329, 45 ir 46 punktus; *ASPEC ir kt. prieš Komisiją*, T-435/93, Rink. p. II-1281, 60 ir 61 punktus ir 1996 m. spalio 22 d. Sprendimo *Skibsværftsforeningen ir kt. prieš Komisiją*, T-266/94, Rink. p. II-1399, 49 punktą), pati Sąjungos teisės nuostata, kuri pati numato Sąjungos pagalbos suteikimą, juo labiau yra tiesiogiai susijusi su tą pagalbą gavusio subjekto konkurentu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

42 Be to, Reglamentas Nr. 1580/2007 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 543/2011 yra reglamentuojančio pobūdžio aktai, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtąją pastraipą, nes jie nėra nei įstatymo galią turintys teisės aktai, kaip apibrėžta SESV 289 straipsnio 3 dalyje, nei individualūs teisės aktai. Reikia pridurti, kad, kaip tvirtina ieškovės, nepriešTaraujant Komisijai, Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalis ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalis turi būti traktuojamos kaip nenumatančios įgyvendinimo priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

43 Iš tiesų, nors tiesa tai, kad Sąjungos pagalbos pervedimas taikant šias nuostatas atliekamas tarpininkaujant nacionalinėms valdžios institucijoms, vis dėlto instrumentai, pagal kuriuos šios valdžios institucijos atlieka nagrinėjamus mokėjimus, yra nesusiję su ieškovėmis ir jie joms nėra nei skirti, nei apie juos joms buvo pranešta. Be to, kiekviena mokėjimo įstaiga savo funkcijas vykdo remdamasi atitinkamoje valstybėje narėje taikomomis taisyklėmis, kurios nebūtinai numato, kad priimami aktai gali būti skundžiami nacionaliniams teismams. Esant šioms sąlygoms, kaip be to nurodo Komisija tripliko byloje T-454/10 16 punkte ir atsiliepimo į ieškinį byloje T-482/11 32 punkte, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalis ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalis neturėtų būti traktuojamos kaip numatančios įgyvendinimo priemones, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

44 Tokia išvada juo labiau darytina remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalimi. Iš tiesų, ieškovės ginčija šios nuostatos teisėtumą tiek, kiek ja nustatyta Sąjungos finansavimo suteikimo galimybė investicijoms ir veiksmams, susijusiems su perdirbimu, o tai yra aspektas, kurį išimtinai apibrėžia minėtas reglamentas, o valstybės narės neturi ar negali dėl to įsikišti.

45 Kalbant apie įstojusių į bylą šalių, palaikančių Komisijos reikalavimus, nurodytą argumentą, jog investicijų ir veiksmų, susijusių su vaisių ir daržovių perdirbimu, galimybė būti finansuojamais priklauso nuo jų įrašymo į nacionalines strategijas, parengtas pagal Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103f straipsnio 2 dalį, visų pirma reikia pažymėti, kad nagrinėjamos strategijos rengiamos įgyvendinant pastarąją nuostatą, o ne įgyvendinant Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalį. Todėl jų parengimas nėra šios pastarosios nuostatos įgyvendinimo priemonė. Be to, kaip matyti iš Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103f straipsnio 2 dalies, nacionalines strategijas iš esmės sudaro padėties analizė, įvertinant privalumus bei trūkumus ir prioritetų pagrindimas, nurodomi veiklos programų tikslai, įvertinant pastarąsias ir nurodomi gamintojų organizacijų atsiskaitymo įsipareigojimai. Todėl šios strategijos pagal pobūdį nėra priemonės, kuriomis siekiama investicijas ir veiksmus, susijusius su perdirbimu, pripažinti finansuojamais Sąjungos lėšomis. Todėl ši galimybė, kurios teisėtumas ginčijamas, nėra nagrinėjamų strategijų požymis, tačiau tiesiogiai nustatyta Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalyje.

46 Galiausiai nei Komisija, nei jos reikalavimus palaikančios įstojusios į bylą šalys neginčija, kad ieškovių asociacijos privalo ginti savo narių interesus įskaitant ir ieškinio pareiškimą. Kadangi šių asociacijų nariai tiesiogiai susiję su ginčijamomis nuostatomis, asociacijos ieškovės taip pat tenkina šią jų ieškinio priimtinumo sąlygą (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 56 punktą).

Dėl *Anicav* suinteresuotumo pareikšti ieškinį

47 Byloje T-454/10 Komisija tvirtina, kad *Anicav* prašomo panaikinimo pasekmė būtų teisinės tvarkos iki priimant Reglamentą Nr. 687/2010 taikymas. Ši teisinė tvarka numato pagalbos suteikimą „pirmojo perdirbimo“ veiklai, todėl tai dar nepalankiau ieškovei.

48 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad, kaip išplaukia iš Reglamento Nr. 687/2010 2, 3 ir 4 konstatuojamųjų dalių, šiuo reglamentu buvo panaikinta ankstesnė prekiaujamos produkcijos vertės apskaičiavimo sistema, pakeičiant ją sistema, grindžiama fiksuotų dydžių taikymu. Galimo panaikinus Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalį automatiškai nebūtų grįžta prie pagalbos sistemos, kurios teisės aktų leidėjas nusprendė atsisakyti. Tačiau toks panaikinimas lemtų Komisijos įpareigojimą imtis priemonių Bendrojo Teismo sprendimui įvykdyti remiantis SESV 266 straipsniu.

49 Komisijos reikalavimams palaikančių įstojusių į bylą šalių argumentui, kad *Anicav* ieškinys nebeturi dalyko ir todėl yra nepriimtinas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011, kuriuo buvo panaikintas Reglamentas Nr. 1580/2007 (žr. šio sprendimo 12 punktą), įsigaliojimo, taip pat negalima pritarti. Šiuo aspektu visų pirma reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 panaikinimas nėra tolygus jo galimam panaikinimui Bendrojo Teismo sprendimu, nes toks panaikinimas nėra jo 52 straipsnio 2a dalies neteisėtumo pripažinimas. Be to, nagrinėjamas panaikinimas sukelia *ex nunc* pasekmes, o galimas panaikinimas Teismo sprendimu sukeltų *ex tunc* pasekmes. Tik pastaruoju atveju ginčijamos nuostatos būtų traktuojamos negaliojančiomis, kaip tai suprantama pagal SESV 264 straipsnį. Be to, panaikinus aktą jį priėmusi institucija, remiantis SESV 266 straipsniu, turi imtis priemonių teismo sprendimui įvykdyti. Tokios priemonės, be kita ko, susijusios su teismo sprendime dėl panaikinimo konstatuoto neteisėtumo pasekmių panaikinimu. Todėl iš atitinkamos institucijos gali būti reikalaujama atkurti adekvačią ieškovo padėtį arba nepriimti identiško akto (1995 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Exporteurs in Levende Varkens ir kt. prieš Komisiją*, T-481/93 ir T-484/93, Rink. p. II-2941, 46 ir 47 punktai). Todėl *Anicav* išsaugo suinteresuotumą dėl Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies panaikinimo.

50 Esant šioms sąlygoms darytina išvada, kad ieškiniai yra priimtini tiek, kiek jais siekiama panaikinti ginčijamas nuostatas.

Dėl esmės

51 Atsižvelgiant į materialų dviejų pirmųjų pagrindų, susijusių atitinkamai su Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento ir nediskriminavimo principo pažeidimu, ryšį, reikia juos nagrinėti kartu. Iš tiesų, kaip bus nurodyta vėliau, konkrečiai išreikštais žemės ūkio politikos pasirinkimais atitinkamose Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento nuostatose, remiantis EB 34 straipsnio 2 dalimi (dabar – SESV 40 straipsnio 2 dalis), atsižvelgiama į pareigą užtikrinti vienodą, viena vertus, gamintojų organizacijoms nepriklausančių vaisių ir daržovių perdirbėjų ir, antra vertus, gamintojų organizacijų, veikiančių kaip perdirbėjai perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriuje, vertinimą.

52 Ieškovės mano, kad Bendrasis bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas nenumato galimybės suteikti pagalbą vykdant veiklos programas perdirbimo veiklai. Todėl ginčijamos nuostatos prieštarauja Bendrajam bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentui, nes pastarasis nenumato pagalbos, apimančias tokios veiklos išlaidas, pervedimo. Ginčijamos nuostatos taip pat prieštarauja nediskriminavimo principui, nes pagal jas numato perdirbimo veiklą apimanti pagalba mokama tik gamintojų organizacijoms ir nesuteikiama tokioms organizacijoms nepriklausantiems perdirbėjams.

53 Visų pirma reikia pažymėti, kad formaliai byloje T-454/10 pateikti kaltinimai dėl Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio, yra išimtinai susiję su šio straipsnio 2a dalimi. Per posėdį paklausta šiuo klausimu, *Anicav* patikslino, kad prašymas dėl panaikinimo iš tikrųjų susijęs tik su šia vienintele Reglamento Nr. 1580/2007 dalimi. Kadangi minėtos dalies antrąja pastraipa numatyta galimybė atsižvelgti į tam tikros perdirbimo veiklos vertę, ir kad būtent šios galimybės teisėtumą ginčija *Anicav*, reikia manyti, kad būtent Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antroji pastraipa ginčijama byloje T-454/10. Tačiau joks kaltinimas nesuformuluotas dėl tos pačios dalies pirmosios ar trečiosios pastraipos, nes pastarojoje konkrečiai atmetamas atsižvelgimas į perdirbtų vaisių ir daržovių arba į visų kitų produktų, kurie nėra vaisių ir daržovių sektoriaus produktas, vertę apskaičiuojant parduodamos produkcijos vertę. Todėl nuoroda į ginčijamas nuostatas nuo šiol susijusi su Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antrąja pastraipa ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalimi 60 straipsnio 7 dalimi.

54 Dėl ieškovių kaltinimų esmės reikia visų pirma trumpai priminti teisinį pagrindą, susijusį su pagalbos, apimančios vaisių ir daržovių perdirbimo veiklą, suteikimu.

55 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/96 dėl bendro perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkų organizavimo (OL L 297, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 20 t., p. 83) 2–4 straipsniuose buvo įtvirtinta pagalbos gamybai sistema, taikoma tam tikriems produktams ir sudaryta iš dviejų dalių. Pirmosios dalies tikslas buvo nustatyti minimalią kainą gamintojų naudai, kurią mokėjo perdirbėjai, pirkdami žaliavas. Be to, sistemoje buvo numatyta kompensacinė pagalba perdirbėjams už jų minimalios kainos mokėjimą gamintojams, o tai sudaro jos antrą dalį (2006 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, T-251/04, neskelbiamo Rinkinyje, 97 punktas).

56 2000 m. gruodžio 4 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2699/2000, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo, Reglamentą Nr. 2201/96 ir Reglamentą (EB) Nr. 2202/96, nustatantį Bendrijos pagalbos schemą tam tikrų citrusų vaisių augintojams (OL L 311, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 31 t., p. 31), daugumos nagrinėjamų produktų atžvilgiu panaikino ankstesnę sistemą nuo 2001–2002 prekybos metų ir ją pakeitė, remiantis jo 2 straipsniu, vienintele pagalba, tiesiogiai pervedama gamintojų organizacijoms, nenumatant pagalbos perdirbimo sektoriui, kuris nuo šiol gali laisvai derėtis dėl kainos su gamintojais (šio sprendimo 55 punkte minėto Sprendimo *Graikija prieš Komisiją* 98 punktas). Svarbu pažymėti, kad Reglamento Nr. 2201/96, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2699/2000, 3 straipsnio 1 dalyje nedaromas joks skirtumas, susijęs su gamintojų organizacijos galimybe gauti pagalbą, atsižvelgiant į tai, ar jų produktų perdirbimą atlieka perdirbėjai, priklausantys gamintojų organizacijai.

57 Be to, pagalbos sistema gamintojų organizacijoms, pristatančioms perdirbimui tam tikrus citrusų vaisius, išaugintus Bendrijoje, buvo įtvirtinta 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2202/96, nustatančio Bendrijos pagalbos schemą tam tikrų citrusų vaisių augintojams (OL L 297, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 20 t., p. 103), 1–5 straipsniais. Ši sistema apima vieną pagalbą, tiesiogiai pervedamą gamintojų organizacijoms, nenumatant pagalbos perdirbimo sektoriui, kuris gali laisvai derėtis dėl kainos su gamintojais. Atsižvelgiant į tai taip pat reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 2202/1996 2 straipsnio 1 dalyje nedaromas joks skirtumas dėl gamintojų organizacijų galimybės gauti pagalbą atsižvelgiant į tai, ar jų produktų perdirbimą atlieka perdirbėjai, priklausantys gamintojų organizacijai.

58 Šios pagalbos perdirbtų vaisių ir daržovių produktų sektoriui sistemos, remiantis Reglamento Nr. 1182/2007 55 straipsniu, išliko galioti iki prekybos metų pabaigos 2008 m., t. y. datos, kuomet ji buvo panaikinta (taip pat žr. Reglamento Nr. 1182/2007 18–20, 38 ir 42 konstatuojamąsias dalis). Pastaroji nuostata, kaip 203a straipsnio 1 dalis, buvo inkorporuota į Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą Reglamento Nr. 361/2008 1 straipsnio 43 punktu.

59 Nagrinėjama pagalba buvo panaikinta tuo pačiu metu įtraukiant vaisius ir daržoves, kuriems ji taikoma, į vieningo mokėjimo sistemą, nustatytą 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančiu Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269). Nagrinėjamas įtraukimas buvo atliktas Reglamento Nr. 1182/2007 52 straipsniu, kuriuo buvo pakeistos kelios Reglamento Nr. 1782/2003 nuostatos (taip pat žr. Reglamento Nr. 1182/2007 18–20 konstatuojamąsias dalis).

60 Be to, kaip pažymi Komisija savo atsiliepimų į ieškinį 58 ir 44 punktuose atitinkamai bylose T-454/10 ir T-482/11, Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus 4a skirsnis „Pagalba vaisių ir daržovių sektoriuje“ susijusi tik su šiuo sektoriumi, kaip nurodyta Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 1 straipsnio 1 dalies i punkte, išskyrus perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių, kaip apibrėžta to paties reglamento 1 straipsnio 1 dalies j punkte. Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad pagal šias nuostatas kiekvienas iš šių sektorių apibrėžiamas jiems priskirtinais produktais, išvardintais Sąjungos teisės aktų leidėjų. Taigi, kai pagalba apima vaisių ir daržovių perdirbimo išlaidas ir tai lemia perdirbtų produktų prekybą, ši pagalba suteikiama perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriui. Komisija 2009 m. lapkričio 17 d. rašte, skirtame Valdymo komitetui, taip pat pažymėjo, kad Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente nėra teisinio pagrindo, kuris leistų pervesti pagalbą perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriui.

61 Be to, reikia priminti, kad sektoriai, kuriems gali būti taikomas Sąjungos finansavimas, apibrėžiami Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente, o sektoriai, kuriems šis reglamentas nenumato pagalbos pervedimo, į juos neįtrauktas. Esant šioms sąlygoms, reikia konstatuoti, kad nuo prekybos metų, pasibaigusių 2008 m., jokia Sąjungos pagalba, padengianti išlaidas, susijusias su vaisių ir daržovių perdirbimu, negali būti suteikta.

62 Šią išvadą patvirtina Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 7 konstatuojamoji dalis, pagal kurią šis reglamentas yra supaprastinimo instrumentas, kuriuo neginčijami per daugelį metų bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) srityje priimti politiniai sprendimai ir todėl juo neturėtų būti panaikinti ar pakeisti esami instrumentai ir neturėtų būti sukurti nauji instrumentai ar priemonės. Ši realybė buvo pakartota Reglamento Nr. 361/2008 2 konstatuojamoje dalyje, kuriuo į Bendrąjį bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą buvo įtrauktos Reglamento Nr. 1182/2007, kuriuo buvo panaikinta pagalba perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriui, nuostatos (žr. šio sprendimo 58 punktą).

63 Vis dėlto, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalies, vaisiai ir daržovės, kuriems taikomi jais nustatyti fiksuoti dydžiai, yra perdirbti produktai, priskirtini Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento I priedo X daliai, ir perdirbti produktai, nurodyti Reglamento Nr. 1580/2007 VIa priede ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 VI priede. Be to, Komisija ir jos reikalavimus palaikančios įstojusios į bylą šalys pritaria, kad minėtomis nuostatomis nustatyti fiksuoti dydžiai taip pat apima tam tikros veiklos, vadinamos „ne tikrąja perdirbimo veikla“, nurodytos Reglamento Nr. 687/2010 4 konstatuojamoje dalyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 35 konstatuojamoje dalyje, išlaidas. Todėl šios veiklos imamasi vykstant procesui, kurio tikslas perdirbtų vaisių ir daržovių gamyba, ir prekiaujant minėtais perdirbtais produktais. Šią aplinkybę taip pat įrodo Komisijos pranešimas, kurį Komisija adresavo valstybėms narėms 2010 m. birželio mėn., pagal kurį paruošimo, kaip antai supjaustymas ir valymas, išlaidos atsirado prieš produktams patenkant į perdirbimo tunelį, o kita išlaidų kategorija, į kurią taip pat atsižvelgiama apskaičiuojant prekiaujamų produktų vertę, susijusi su išlaidomis „po perdirbimo“.

64 Be to, Komisija atsiliepimų į ieškinį 70 ir 61 punktuose, pateiktų atitinkamai bylose T-454/10 ir T-482/11, patvirtina, kad „ne tikroji perdirbimo veikla“ pasireiškia paruošimo veikla ir veikla po perdirbimo, kaip antai skatinimas, prekyba ir laikymas.

65 Galiausiai Komisija neginčija, kad nagrinėjamą veiklą taip pat vykdo gamintojų organizacijai nepriklausantys perdirbėjai, vykdydami savo produktų, nurodytų Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalyje, perdirbimo veiklą.

66 Todėl reikia konstatuoti, kad Bendrasis bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas neturėtų būti aiškinamas taip, kaip norėtų jį aiškinti Komisija.

67 Iš tiesų, nors tiesa tai, kad Bendrasis bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas nenustato perdirbimo veiklos sąrašo, tačiau tokia veikla negali būti finansuojama vykdant veiklos programas (žr. šio sprendimo 58–62 punktus). Todėl, nepaisant to, kad Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnyje nėra prekiaujamos produkcijos vertės sąvokos, Komisija neturėtų aiškinti šios sąvokos taip, kad būtų teikiama Sąjungos pagalba sektoriuose, kuriems Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente nenumatyta jokia pagalba.

68 Komisijos argumentui, susijusiam su Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103c straipsnio 1 dalies c ir d punktais, taip pat neturėtų būti pritarta.

69 Iš tiesų, pagal šios nuostatos 1 dalies c punktą veiklos programomis vaisių ir daržovių sektoriuje gali būti siekiama šių produktų komercinės vertės didinimo. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 60 punkte, Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus 4a skirsnis susijęs tik su vaisių ir daržovių sektoriumi, išskyrus perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių. Todėl perdirbimui skirtų vaisių ir daržovių komercinės vertės didinimas turi apimti visą veiklą, susijusią su nagrinėjamų produktų gamyba, išskyrus jų perdirbimo veiklą. Be to, aplinkybė, kad veiklos, susijusios su perdirbimu, finansavimą gavę subjektai yra gamintojų organizacijos, susijusios su vaisių ir daržovių produkcija, niekaip nepakeičia aplinkybės, kad nagrinėjamas finansavimas apima perdirbimo veiklą ir todėl perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių (žr. šio sprendimo 60 punktą), kuriam Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente nenumatyta jokia pagalba.

70 Dėl nagrinėjamos nuostatos 1 dalies d punkto, pagal kurį veiklos programomis vaisių ir daržovių sektoriuje gali būti siekiama skatinti prekybą šviežiais ar perdirbtais produktais, reikia pažymėti, kad ši nuostata atitinka veiklos, kurios tikslas yra skatinimas, pobūdį. Iš tiesų, vykdant vaisių ir daržovių skatinimo kampaniją, praktiškai neįmanoma atskirti šviežius ir perdirbtus produktus taip, kad būtų skatinamas tik šviežių vaisių ir daržovių, išskyrus perdirbtų produktų, vartojimas. Esant šioms sąlygoms, finansuotinai skatinimo veiklai vaisių ir daržovių sektoriuje taikant sąlygą, kad tik švieži produktai būtų jos objektas, tai reikštų, kad neįmanoma pripažinti visų skatinimo veiksmų finansavimo galimybę. Todėl Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103c straipsnio 1 dalies d punktas, kuriame apsiribojama tik skatinimo veikla, neleidžia suteikti Bendrijos finansavimo, apimančio veiklą, susijusią su vaisių ir daržovių perdirbimu. Reikia pridurti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalis ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalis neriboja pagalbos suteikimo tik gamintojų organizacijomis, patvirtinusiomis veiklos programą, kuria siekiama Bendrojo bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103c straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto tikslo ir nesusiaurina finansuotinų veiksmų iki tų, kurie susiję su šiuo tikslu.

71 Reikia pridurti, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos taip, kad būtų užtikrintas vienodo požiūrio principo laikymasis (1982 m. gegužės 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BayWa ir kt.*, 146/81, 192/81 ir 193/81, Rink. p. 1503, 30 punktas; 2002 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Concordia Bus Finland*, C-513/99, Rink. p. I-7213, 69 punktas ir 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Universale–Bau ir kt.*, C-470/99, Rink. p. I-11617, 99 punktas; 1998 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ouzounoff Popoff prieš*

Komisiją, T-236/97, Rink. VT p. I-A-311 ir II-905, 35 punktas; 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Regione Toscana prieš Komisiją*, T-81/97, Rink. p. II-2889, 50 ir 51 punktai ir 2001 m. spalio 18 d. Sprendimo *X prieš BCE*, T-333/99, Rink. p. II-3021, 38 punktas).

72 BŽŪP srityje šis principas konkrečiai išreikštas SESV 40 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje (2009 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agrana Zucker*, C-33/08, Rink. p. I-5035, 46 punktas), kuria draudžiama bet kokia Sąjungos gamintojų ir vartotojų diskriminacija.

73 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad įvairios pagalbos sistemos, apimančios perdirbimo išlaidas (žr. šio sprendimo 55–57 punktus), buvo parengtos taip, kad būtų išsaugotas vienodas Sąjungos perdirbėjų, t. y. ūkio subjektų, veikiančių perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriuje, nepaisant to, ar jie priklauso gamintojų organizacijai ar ne, vertinimas. Konkrečiai, Reglamente Nr. 2201/96 įtvirtinta sistema numato pagalbos pervedimą tiesiogiai tik perdirbėjams (55 punkte minėto Sprendimo *Graikija prieš Komisiją* 101 ir 102 punktai) nediskriminuojant dėl jų priklausymo gamintojų organizacijai, o Reglamente Nr. 2699/2000 numatytas pagalbos pervedimas gamintojams, kurių produkcija buvo skirta perdirbimui, nedarant skirtumo dėl perdirbėjo priklausymo ar nepriklausymo gamintojų organizacijai. Taip buvo ir Reglamentu Nr. 2202/96 įtvirtintos sistemos atveju.

74 Būtent remiantis šia koncepcija, kuria siekiama vienodo Sąjungos ūkio subjektų, vykdančių vaisių ir daržovių perdirbimą, vertinimo Bendrasis bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas atspindi žemės ūkio politikos pasirinkimą, kurį Tarybą nustatė dėl pagalbos perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriuje. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 58–62 ir 67–70 punktuose, ši politika pasireiškia panaikinant bet kokią pagalbą šiame sektoriuje nedarant skirtumo dėl to, ar perdirbėjas priklauso ar nepriklauso gamintojų organizacijai.

75 Todėl Komisija neturėtų suteikti pagalbos, apimančios išlaidas, susijusias su perdirbimo veikla, „ne tikrąja perdirbimo veikla“ (šios sąvokos, beje, nėra Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente) kvalifikuodama tam tikrą veiklą, išimtinai susijusią su perdirbtų vaisių ir daržovių gamybos procesu. Ji juo labiau negali to padaryti nustatydama diskriminaciją perdirbėjų, nepriklausančių gamintojų organizacijai, nenaudai ir gamintojų organizacijų, jei jos vykdo perdirbimo veiklą, naudai.

76 Taigi šiuo atveju konkretus Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalies tikslas yra pagalbos teikimas perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijoms, kurios pačios perdirba savo produkciją arba ji perdirbama jų sąskaita. Šios nuostatos pažeidžia Bendrąjį bendro žemės ūkio organizavimo reglamentą, nes jis nenumato tokios pagalbos pervedimo ir todėl, remiantis šio sprendimo 73 ir 74 punktuose nurodytais motyvais, sukelia Sąjungos perdirbėjų, esančių konkurencinėje padėtyje, diskriminaciją. Šios pasekmės kyla tuomet, kai šiose nuostatose nurodyti fiksuoti dydžiai apima ir išlaidas perdirbėjams vykdant tam tikrą vaisių ir daržovių, kuriuos jiems tiekia gamintojų asociacijos, perdirbimo veiklą, nes pagalba, apimanti tam tikras šios veiklos išlaidas, suteikiama tik kai juos perdirba gamintojų organizacijos arba kai jos yra atsakingos už ją teikiant užsakomąsias paslaugas, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 1580/2007 29 straipsnyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 27 straipsnyje.

77 Tai juo labiau taikytina remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalimi.

78 Konkrečiai, pirma, kaip Komisija tai patvirtino per posėdį, šia nuostata pripažįstama, kad Sąjungos finansavimas gali būti suteikiamas visiems veiksmams ar investicijoms, kurių ėmėsi gamintojų organizacija ir yra susijusi su perdirbimu, net neribojant jų apimties iki „ne tikrosios perdirbimo veiklos“. Antra, tai, kad nagrinėjama galimybė priklauso nuo Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 103c straipsniu ar 122 straipsnio pirmosios pastraipos c punktu siekiamų tikslų, nelemia nagrinėjamos nuostatos suderinamumo su Bendruoju bendro žemės ūkio organizavimo reglamentu. Iš tiesų, Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 103 straipsnis priskirtinas II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus 4a skirsniui ir todėl susijęs tik su pagalba vaisių ir daržovių sektoriui, išskyrus perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių (žr. šio sprendimo 60 punktą). Be to, Bendrojo

bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 122 straipsnis priskirtinas šio reglamento II dalies II antraštinės dalies II skyriui „Gamintojų organizacijos, tarpšakinės organizacijos, ūkio subjektų organizacijos“. Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad nuostatos dėl gamintojų organizacijų, tarpšakinių organizacijų ir gamintojų grupių vaisių ir daržovių sektoriuje įtvirtintos Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 125a–125n straipsniuose, kurie į šį reglamentą buvo įterpti Reglamento Nr. 361/2008 1 straipsnio 28 punktu, kuriuo į Bendrąjį bendro žemės ūkio organizavimo reglamentą buvo įtrauktos tam tikros Reglamento Nr. 1182/2007 nuostatos (žr. šio sprendimo 2 punktą). Pagal pastarojo reglamento 6 konstatuojamąją dalį „nuostatos dėl gamintojų organizacijų ir tarpšakinių organizacijų bei susitarimų yra taikomos tik produktams, kuriems taikomas bendras vaisių ir daržovių rinkos organizavimas, ir šis atskyrimas turėtų būti išlaikytas“. Taigi aplinkybė, kad gamintojų organizacija siekia Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 122 straipsnio pirmosios pastraipos c punkto, į kurį daroma nuoroda to paties reglamento 125b straipsnio 1 dalies a punkte, tikslų, negali leisti finansuoti veiklos, susijusios su vaisių ir daržovių perdirbimu.

79 Komisijos pozicijai, pagal kurią palankus gamintojų organizacijų vertinimas pateisinamas poreikiu joms suteikti taip pat ir pagalbą, apimančią tam tikrą finansuojamą veiklą šviežių vaisių ir daržovių, skirtų prekiauti, sektoriuje, negalima pritarti. Pirma, darant prielaidą, kad toks vertinimas užtikrinamas *de lege ferenda*, vis dėlto Bendrasis bendro žemės ūkio organizavimo reglamentas nenumato tokios pagalbos suteikimo. Antra, nors tiesa tai, kad prekybai vaisiais ir daržovėmis gali būti reikalinga tam tikra valymo, pakavimo ar laikymo veikla, kuri yra panaši į tam tikrą veiklą, vykdomą perdirbant, tačiau nagrinėjami vaisiai ir daržovės yra produktai, kurie parduodami švieži. Kadangi, viena vertus, vaisiai ir daržovės, parduodami švieži, net pritaikius tam tikras minėtas operacijas, ir, kita vertus, perdirbimui skirti vaisiai ir daržovės nesusiję konkurencijos ryšiais, panašaus tokio pobūdžio vertinimo nereikalaujama. Trečia, Komisijos atliktas šių dviejų gamintojų kategorijų atskyrimas daugumos jų atveju yra dirbtinis, nes prekyba produktais, kaip šviežiais produktais ar kaip perdirbimui skirtais produktais, iš esmės priklauso nuo klausimo, ar jie atitinka pardavimui skirtiems produktams taikomas prekybos normas, įtvirtintas Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 113a straipsnyje ir išsamiai išdėstytas Įgyvendinimo reglamente Nr. 543/2011. Todėl tai, kad vaisių ir daržovių rinka skiriasi nuo perdirbtų vaisių ir daržovių rinkos, nereiškia, kad panašus atskyrimas būtinai taikomas gamintojų atžvilgiu ir juo labiau gamintojų organizacijų, gaunančių ginčijamą pagalbą, atžvilgiu. Ketvirta, reikia konstatuoti, kad aiškinimas, susijęs su tariamu tikslu suteikti pagalbą perdirbimui skirtų vaisių ir daržovių gamintojams, siekiant atspindėti analogiškos veiklos, kurios imamasi dėl vaisių ir daržovių, skirtų prekiauti šviežiais, finansavimą kvestionuojamas dėl aplinkybės, kad nei Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antroji pastraipa, nei Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalis nenumato pagalbos suteikimo gamintojų organizacijoms, kurios neturi galimybių pačios perdirbti arba perkelti jų produkcijos perdirbimą kitiems subjektams, ir nėra aiškus šio skirtingo vertinimo pateisinimas.

80 Galiausiai, Komisijos argumentams, kuriais siekiama pateisinti skirtingą gamintojų organizacijų, gaunančių pagalbą veiklai, susijusiai su perdirbimu ir perdirbėjų, vertinimą, negalima pritarti. Konkrečiai, pirma, kadangi Bendrasis bendro žemės ūkio organizavimo reglamentas nenumato pagalbos, kuri apimtų veiklos, susijusios su perdirbimo procesu, išlaidas, jokia tokios rūšies pagalba negali būti suteikta, net jei Komisija vadina šią veiklą „ne tikrąja perdirbimo veikla“. Antra, ir, bet kuriuo atveju, priešingai nei tvirtina Komisija, perdirbėjas ir gamintojų organizacija, vykdantys perdirbimo veiklą, nėra skirtingoje padėtyje tiek, kiek tai susiję su įsikišimu į perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių, tačiau, priešingai, veikia rinkos sąlygomis toje pačioje rinkoje. Šiuo atžvilgiu perdirbėjas neturėtų būti traktuojamas kaip esantis analogiškoje padėtyje, kaip ir gamintojų organizacija, kurios nariai nevykdo veiklos vaisių ir daržovių sektoriuje, nes, remiantis Bendrojo bendro žemės ūkio organizavimo reglamento 2 straipsnio 2 dalies a punktu, 122 straipsnio pirmosios pastraipos a punkto iii papunkčiu ir 125b straipsniu bei Reglamento Nr. 1782/2003 2 straipsnio a ir c punktais, tokia veikla yra sąlyga, kurią teisės subjektas privalo įvykdyti tam, kad būtų pripažintas gamintojų organizacija šiame sektoriuje. Taigi, nėra tokios gamintojų organizacijos vaisių ir daržovių sektoriuje, kurios nariai nevykdo veiklos vaisių ir daržovių sektoriuje. Todėl Reglamento Nr. 1182/2007 10 konstatuojamoje dalyje skelbiamas pasiūlos sutelkimo tikslas nepateisina

diskriminuojančio vertinimo gamintojų organizacijų naudai, kai jos vykdo perdirbimo veiklą, ir perdirbėjų nenaudai; toks vertinimas šiame reglamente, beje, nenustatytas. Šiame kontekste nagrinėjamas tikslas siejamas su pagalba, apimančia tik vaisių ir daržovių produkciją, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė panaikinti bet kokią pagalbą, apimančią perdirbimo veiklos išlaidas.

81 Iš viso to, kas išdėstyta prieš tai, išplaukia, kad ginčijamos nuostatos turi būti panaikintos tiek, kiek jomis numatyta, kad „ne tikrosios perdirbimo veiklos“ vertė įtraukiama į parduodamos produkcijos vertę ir tiek, kiek jomis numatyta Sąjungos finansavimo galimybė investicijoms ir veiksmams, susijusiems su vaisių ir daržovių perdirbimu, ir kad nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio byloje T-454/10 tiek, kiek juo siekiama panaikinti Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedą.

82 Esant šioms sąlygoms, nereikia nagrinėti trečiojo pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu, nes siekiamo panaikinimo apimtis remiantis šiuo pagrindu yra identiška tai, kurios prašoma remiantis pirmais dviem pagrindais.

Dėl panaikintų nuostatų padarinių išsaugojimo

83 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali, jei mano, kad būtina, nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai.

84 Per posėdį ieškovės ir *Anicav* reikalavimus palaikančios įstojusios į bylą šalys tvirtino, kad šiuo atveju nereikia taikyti SESV 264 straipsnio antrosios pastraipos. Tačiau Komisija pasisakė už ginčijamų nuostatų padarinių išsaugojimą.

85 Reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antroji pastraipa ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalis panaikinamos motyvuojant tuo, kad jomis nustatyti fiksuoti dydžiai apima ir veiklos, vykdomos perdirbant vaisius ir daržoves, išlaidas. Šiame kontekste reikia užkirsti kelią finansinių operacijų, kuriose dalyvauja Komisija, nacionalinės mokėjimo agentūros ir gamintojų organizacijos, kvestionavimui, nes reikėtų perskaičiuoti visą remiantis ginčijamomis nuostatomis pastarosioms suteiktą pagalbą siekiant nustatyti kiekvieno produkto perdirbimo veiklą atitinkančią procentinę dalį, o tai, be kita ko, sukeltų didelių techninių keblumų šiuo atveju.

86 Todėl reikia nuspręsti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antrąja pastraipa ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalimi sukeliami padariniai santykiuose tarp Komisijos, valstybių narių ir gamintojų organizacijų išsaugojami tiek, kad galutiniais laikomi tik mokėjimai gamintojų organizacijoms, atlikti pagal šias nuostatas nuo Reglamento Nr. 687/2010 įsigaliojimo pradžios iki šio sprendimo paskelbimo.

87 Tačiau, kalbant apie investicijas ir veiksmus, kuriems buvo suteikta Sąjungos pagalba remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalimi, negalima pripažinti, kad šios nuostatos padariniai yra galutiniai, nes visą su tuo susijusį finansavimą apima konstatuotas neteisėtumas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

88 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovių reikalavimus, išskyrus išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą jos reikalavimams palaikyti.

89 Komisija padengia ir įstojusių į bylą šalių, palaikančių *Anicav* reikalavimus byloje T-454/10, bylinėjimosi išlaidas.

90 Įstojusios į bylą šalys, palaikančios Komisijos reikalavimus, padengia ieškovių bylinėjimosi išlaidas tiek, kiek tai susiję su jų įstojimu į bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1580/2007, nustatančio Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles, iš dalies pakeisto 2010 m. liepos 30 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 687/2010, 52 straipsnio 2a dalies antrąją pastraipą tiek, kiek ja numatyta, kad „ne tikrosios perdirbimo veiklos“ vertė įtraukiama į parduodamų perdirbti skirtų vaisių ir daržovių produkcijos vertę.**

2. **Panaikinti 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės, 50 straipsnio 3 dalį tiek, kiek ja numatyta, kad „ne tikrosios perdirbimo veiklos“ vertė įtraukiama į parduodamų perdirbti skirtų vaisių ir daržovių produkcijos vertę.**

3. **Panaikinti Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 60 straipsnio 7 dalį.**

4. **Nereikia priimti sprendimo dėl ieškinio byloje T-454/10 tiek, kiek juo siekiama panaikinti Reglamento Nr. 1580/2007 VIII priedą.**

5. **Reglamento Nr. 1580/2007 52 straipsnio 2a dalies antrąja pastraipa ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 50 straipsnio 3 dalimi sukeliami padariniai išsaugojami tik tiek, kad galutiniais laikomi tik mokėjimai gamintojų organizacijoms, atlikti pagal šias nuostatas iki šio sprendimo paskelbimo.**

6. **Byloje T-454/10 Europos Komisija padengia savo ir *Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav)* bei įstojusių į bylą šalių, palaikančių pastarosios reikalavimus, kurių pavadinimai nurodyti II priede, bylinėjimosi išlaidas**.

7. **Įstojusios į bylą T-454/10 šalys, palaikančios Komisijos reikalavimus, kurių pavadinimai nurodyti III priede, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

8. **Byloje T-482/11 Komisija padengia savo bei *Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon)* ir kitų ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti I priede, bylinėjimosi išlaidas**.

9. **Įstojusios į bylą T-482/11 šalys, palaikančios Komisijos reikalavimus, kurių pavadinimai nurodyti III priede, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Paskelbta 2012 m. gegužės 30 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

I PRIEDAS

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), įsteigta Milane (Italija),

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), įsteigta Neapolyje (Italija),

Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, L[da] , įsteigta Kartaše (Portugalija),

Evropaïka Trofima AE, įsteigta Larisoje (Graikija),

FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA, įsteigta Águas de Moura (Portugalija),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, įsteigta Verijoje (Graikija),

Panellinia Enosi Konservopoion, įsteigta Atėnuose (Graikija),

Elliniki Etairia Konservon AE, įsteigta Nafplyje (Graikija),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, įsteigta Amarusijuje (Graikija),

Italagro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, įsteigta Kastanjeira do Ribateže (Portugalija),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, įsteigta Amarusijuje,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, įsteigta Serėse (Graikija),

Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA, įsteigta Moroje (Portugalija),

Sugalidal – Indústrias de Alimentação, SA, įsteigta Benaventėje (Portugalija),

Sutol – Indústrias Alimentares, L [da] , įsteigta Alkaser do Salyje (Portugalija),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, įsteigta Salonikuose (Graikija).

II PRIEDAS

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), įsteigta Madride (Ispanija),

AIT – Associação dos Industriais de Tomate, įsteigta Lisabonoje (Portugalija),

Panellinia Enosi Konservopoion, įsteigta Atėnuose (Graikija),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, įsteigta Amarusijuje (Graikija),

Evropaïka Trofima AE, įsteigta Larisoje (Graikija),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, įsteigta Verijoje (Graikija),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, įsteigta Amarusijuje,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, įsteigta Serėse (Graikija),

Elliniki Etairia Konservon AE, įsteigta Nafplyje (Graikija),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, įsteigta Salonikuose (Graikija).

III PRIEDAS

Cooperativas Agro-alimentarias, įsteigta Madride (Ispanija),

Fédération française de la coopération fruitière, légumière ir horticole (Felcoop), įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

VOG Products Soc. agr. coop., įsteigta Laivese (Italija),

Consorzio Padano Ortofrutticolo Soc. agr. coop. (Copador), įsteigtas Kolekjuje (Italija),

Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. agr. coop., įsteigtas Rivarolo del Re ed Uniti (Italija),

ARP Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. agr. coop., įsteigta Podencane (Italija),

Orogel Fresco Soc. coop. agr., įsteigta Čezenoje (Italija),

Conserve Italia –Consorzio Italiano Fra Cooperative Agricola Soc. coop. agr., įsteigta San Ladzaro di Savenoje (Italija).